

D O M

afsagt den 16. december 2015 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Chr. Bache, Rikke Foersom og Katrine Waagepetersen (kst.)) i ankesag

V.L. B-2385-14

A

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(tidligere Patientskadeankenævnet)

Retten i Hjørring har den 31. oktober 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 5-545/2013).

Påstande

For landsretten har appellanten, **A**, gentaget sin påstand for byretten.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Af journaludskrift fra **A's** praktiserende læge **B** fremgår, at han den 21. oktober 2011 blandt andet konkluderede følgende:

”Det er min opfattelse, at konstatering af muskelskaden ved konsultation på skadestuen enten d. 19. eller d. 23/6 ville have ført til, at pt. var blevet tilrådet ro i 4 uger, herunder fritagelse for tunge arbejdsopgaver.”

Forklaring

 A har supplerende forklaret, at hun ikke fik en skinne med hjem i forbindelse med den første faldulykke den 19. juni 2011. Hun fik alene udleveret smertestillende medicin. Der blev ikke talt om, at hun skulle holde sig i ro, eller at hendes knæ var ustabilt. Det fik hun heller intet at vide om ved undersøgelsen den 23. juni 2011.

Hun og hendes mand havde malkekvæg på gården. Hun var medhjælpende hustru, og det var hende, der malkede køerne to gange dagligt. Den 12. juli 2011 var hun på vej over gårdpladsen mod mælkestalden. Der fløj et stykke plastik over gårdspladsen. Det var en plastikpose. Hun fulgte efter den for at samle den op. Plastikposen lå stille, da hun bukkede sig for at samle den op. Det var på det tidspunkt, at det gik galt. Det kom helt uventet. Hun overvejede ikke, om hun kunne gå over til stalden. Der var ikke råd til at ansætte en afløser. Hun havde intet fået at vide om, at hun skulle passe på. Gårdspladsen er asfalteret og helt plan.

Da hun blev udskrevet fra sygehuset efter skaden den 12. juni 2011, fik hun en skinne med hjem. Det var senere nødvendigt at erstatte skinnen med en anden skinne, der gik helt op til lysken.

Hun har fortsat ingen følelse i sit ben. Hun har problemer med at bevæge benet, og hun har fået elektronisk udstyr, der hjælper hende, så hun kan gå korte afstande. Hun arbejder 10 timer om ugen i et fleksjob på kontor.

Procedure

Parterne har for landsretten været enige om, at en erfaren specialist på det pågældende område ville have handlet anderledes.

Parterne har i øvrigt i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har pro-

cederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter de foreliggende oplysninger, herunder de forskellige udtalelser fra egen læge, kan det ikke lægges til grund, at ordineret af stille regime ville indebære, at **A** ikke måtte bevæge sig, herunder at hun ikke måtte gå udenfor.

Herefter og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten, at det ikke er godtgjort, at der foreligger en erstatningsberettigende patientskade.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal **A** betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med i alt 25.000 kr.

Beløbet, der tilkendes til dækning af udgifter til advokatbistand, er inklusive moms, da det er oplyst, at Ankenævnet for Patienterstatningen ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på oplysningerne om sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

A skal betale sagens omkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patientforsikringen med 25.000 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Chr. Bache

Rikke Foersom

Katrine Waagepetersen
(kst.)

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 16. december 2015

Charlotte Koch

retssekretær